

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/34/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112010188
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2112010188.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Vladimíra Tencera, v trestnej veci proti obžalovanému W. A. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 31.01.2013 sp. zn. 3T/7/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.09.2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného W. A., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje nezaopatrené dieťa, rozsah ktorej mu bol určený na základe rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 18C/26/2008 zo dňa 13.10.2008 s právoplatnosťou 07.11.2008 tak, že je povinný prispievať na výživu svojho maloletého syna W.G., nar. XX.XX.XXXX sumou (2.000,- Sk), 66,40 Eur mesačne vopred k rukám matky H.G., trvale bytom M., R.. XXX/XX, si túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v mieste bydliska a ani všade inde neplní, s výnimkou mesiaca apríl 2010 kedy zaplatil sumu 100 Eur, čím mu za obdobie od mesiaca február 2010 až do 31.01.2013 vznikol dlh na výživnom vo výške 2335,20 Eur.

Obžalovaný napriek tomu, že bol od októbra 2012 zamestnaný a mal príjem, vyživovaciu povinnosť ani čiastočne neplnil a ani iným spôsobom neprispieval na výživu svojho syna.

Za to mu bol uložený podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, § 36 písm.l/, § 37 písm.m/, § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm.a/, odsek 4 Trestného zákona bol pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré bližšie písomne nezdôvodnil.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že odvolanie podal z toho dôvodu, aby sa pokúsil dlžné výživné uhradiť.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im

predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek I.

Súd I. stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav vecí, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek I Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný v priebehu konania spáchanie trestnej činnosti doznal v celom rozsahu. Na svoju obhajobu uviedol, že sa snažil získať pôžičku, aby dlžné výživné uhradil. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že dlžné výživné do dňa konania verejného zasadnutia neuhradil, nakoľko nezískal finančné prostriedky, a keďže pracuje v personálnej agentúre a zarába veľmi málo, neplatí ani bežné výživné.

Zo spáchania trestného činu bol usvedčený výpoveďou svedkyne H.G., ktorá v priebehu konania potvrdila obdobie, po ktoré obžalovaný neprispieval na výživu maloletého syna a taktiež na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že obžalovaný dlžné výživné neuhradil a ďalej neprispieva na výživu svojho maloletého syna.

Na vyjadrenie obžalovaného ako aj svedkyne H.G. nadväzuje ďalší dokumentačný materiál.

Krajský súd preto ďalej poukazuje v podrobnostiach na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom súd I. stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Súd I. stupňa nepochybil ani pri výmere trestu a jeho druhu, keď uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Vychádzal pritom z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a dostatočne prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm.l/ Trestného zákona a jednej príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm.m/ Trestného zákona súd I. stupňa pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona s prihliadnutím na zistenie, že obžalovaný sa aktuálneho skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Z výkonu trestu odňatia slobody bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Bratislava 1 sp.zn. 4PP/114/2009 zo dňa 17.12.2009 a bola mu určená skúšobná doba 2 roky, ktorá plynula do 17.12.2011.

Pre výkon trestu odňatia slobody zaradil súd I. stupňa obžalovaného v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písm.a/, odsek 4 Trestného zákona do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto výroku rozsudku nebolo podané odvolanie zo strany okresného prokurátora, krajský súd však zhodne ako súd I. stupňa konštatuje, že vzhľadom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného bude resocializácia obžalovaného v ústave s minimálnym stupňom stráženia zaručená.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.